Lietas Nr. 132011716
Lietas arhīva Nr. 1-0117-16/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

tiesnese K. Kazārova

2016. gada 2. maijā, Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6, rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2016. gada 20. janvāra lēmumu Nr.D57/02/ZV189433/1 un

konstatēja:

Ar 2015. gada 27. novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā /pers. A/ saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 167. pantu un sodīta ar nauda sodu Euro 90 apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja, norādot sūdzībā, ka lūdz lēmumu atcelt.

2016. gada 20.janvārī Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvalde izskatīja /pers. A/ sūdzību un pieņēma sekojošu lēmumu.

RPP Ziemeļu pārvaldē 18.10.2015. plkst.22.12 saņemta informācija, ka dzīvoklī Nr. /adrese/, skaļi atskaņo mūziku, ar ko traucē mieru.

RPP Ziemeļu pārvaldes darbinieki plkst.22.24 ieradās notikuma vietā un satika izsaucēju /pers. D/, kurš pavadīja RPP darbiniekus līdz kaimiņienes durvīm, kur pēc viņa vārdiem ļoti skaļi skanējusi mūzika, kura bija dzirdama /pers. D/ dzīvoklī. /pers. D/ paskaidroja, ka pirms policijas ierašanas mūzikas atskaņošana tika pārtraukta. Dzīvokļa Nr. 1, /adrese/, durvis neviens neatvēra.

No /pers. D/ pieņemts pieteikums par miera traucēšanu, kas RPP Ziemeļu pārvaldē reģistrēts ar Nr.RPZR-15-653-pi. Pieteikumā /pers. D/ lūdza atzīt viņu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

Pamatojoties uz RPP Ziemeļu pārvaldē 18.10.2015. saņemto pieteikumu un ievērojot LAPK 238^1.panta pirmo daļu, uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā RPZR-15-1163-AL.

RPP Ziemeļu pārvaldē 19.10.2015. plkst.01.18 saņemta informācija, ka dzīvoklī Nr./adrese/, skaļi atskaņo mūziku, ar ko traucē mieru.

RPP Ziemeļu pārvaldes darbinieki plkst.01.30 ieradās notikuma vietā un satika izsaucēju kopā ar /pers. D/, kurš paskaidroja, ka no dzīvokļa Nr.1, /adrese/, pēc RPP darbinieku aizbraukšanas periodiski skaļi skanēja mūzika. Ka arī paskaidroja, ka no rīta agri jāceļas, bērni nevar aizmigt un, nezinot, ko darīt šajā situācijā, izsaucēja nolēma vēlreiz vērsties pie RPP darbiniekiem.

Izsaucēja pavadīja RPP darbiniekus līdz kaimiņienes durvīm, kur pēc viņas vārdiem ļoti skaļi skanējusi mūzika. RPP darbinieki mūzikas atskaņošanu nekonstatēja. Dzīvokļa durvis neviens neatvēra.

Administratīva pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā RPP Ziemeļu pārvaldes darbinieki noskaidroja, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašniece ir pieteicēja.

RPP Ziemeļu pārvaldē 22.10.2015. ieradās /pers. D/ un iesniedza papildus rakstisku liecību savam 18.10.2015. pieteikumam, kurā paskaidroja, ka dzīvoklī Nr.1, /adrese/, dzīvojošā kaimiņiene trokšņošanu - skaļu mūzikas atskaņošanu, pieļauj regulāri tā, ka rodas iespaids par kaimiņienes tīšu sabiedriskā miera traucēšanu. /pers. D/ arī norādīja, ka no kaimiņienes tiek saņemtas īsziņas ar ironisku tekstu "labu nakti".

Saskaņā ar LAPK 261.pantu 22.10.2015. pieņemts lēmums Nr.RPZR- 15-455-ls, ar kuru /pers. D/ atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

Pieteicējai ierakstītā pasta sūtījumā 26.10.2015. nosūtīts uzaicinājums par ierašanos RPP Ziemeļu pārvaldē 10.11.2015. plkst.09.00 paskaidrojuma sniegšanai.

RPP Ziemeļu pārvaldē 10.11.2015. Pieteicēja neieradās un RPP Ziemeļu pārvaldes darbiniekus neinformēja par neierašanās iemesliem.

Ņemot vērā augstāk minēto. RPP Ziemeļu pārvaldes vecākā inspektore I.Priedīte - Jakovļeva 10.11.2015. Pieteicējai saskaņā ar LAPK 248^1.pantu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.ZV189433 par LAPK 167.panta (Sīkais huligānisms) prasību neievērošanu, par to, ka 18.10.2015. plkst.22.00 Pieteicēja dzīvoklī Nr.1, /adrese/, skaļi atskaņoja mūziku, tādējādi traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru.

RPP Ziemeļu pārvaldē 25.11.2015. pie priekšnieka vietnieka /pers. F/ uz pārrunām ieradās Pieteicēja ar pārstāvi. Sarunas laikā viņa informēja, ka 26.11.2015. viņai ir jāstrādā un uz lietas Nr.02/ZV 189433 izskatīšanu neieradīsies.

Pieteicēja uz lietas izskatīšanu 26.11.2015. neieradās.

26.11.2015.aptuveni plkst.09.30 uz RPP Ziemeļu pārvaldi piezvanīja vīrietis, kurš stādījās priekša kā Pieteicējas pārstāvis. Vīrietis paskaidroja, ka 26.11.2015. plkst. 10./adrese/ k-1, Rīgā, Pieteicējai bija paredzēta lietas Nr.02/ZVZV 189433 izskatīšana, kā arī vīrietis paskaidroja, ka Pieteicēja nevarēs ierasties uz lietas izskatīšanu, jo atrodas stacionārā. Vīrietis lūdza lietas izskatīšanu pārlikt uz 03.12.2015. Sarunas laikā RPP darbiniece vīrietim paskaidroju, ka telefonsarunai ir informatīvais raksturs, un ka vīrietim nepieciešams uz RPP Ziemeļu pārvaldes elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/ elektroniski nosūtīt vēstuli ar pamatotu lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, citādi teiktais netiks ņemts vērā.

Uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu 26.11.2015 plkst.10.00 ieradās cietušais /pers. D/, kurš tika informēts par to, ka plkst.09.30 RPP Ziemeļu pārvaldē saņemts telefona zvans no personas, kura stādījās priekš kā Pieteicējas pārstāvis un informēja, ka Pieteicēja uz lietas izskatīšanu neieradīsies, jo ir slima. Ņemot vērā to, ka uz lietas izskatīšanas laiku nebija saņemta rakstiska informācija par Pieteicējas pārejošo darba nespēju, kā arī pamatots lūgums atlikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, RPP Ziemeļu pārvaldes SKSN priekšnieks /pers. G/, kuram bija nodota izskatīšanai administratīvā pārkāpuma lieta Nr.02/ZVZVl89433, informēja /pers. D/ par to, ka pastāv iespēja, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai tiks noteiks cits laiks pie nosacījuma, ja 26.11.2015. RPP Ziemeļu pārvaldē tiks saņemts elektroniskais sūtījumu ar lūgumu atlikt administratīvā pārkāpuma lieta Nr.02/ZVZVl89433 izskatīšanu. Gadījumā, ja elektroniskā pasta sūtījums ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu netiks saņemts, lieta tiks izskatīta bez Pieteicējas klātbūtnes.

Sarunas laikā /pers. D/ atkārtoja pieteikumā un liecībā sniegto informāciju, kā arī norādīja, ka tad, kad notikuma vietā bija RPP darbinieki, Pieteicēja viņam bija nosūtījusi kārtējo īsziņu, kurā novēlēja "labu nakti".

Sakarā ar to, ka līdz 27.11.2015. RPP Ziemeļu pārvaldē netika saņemts rakstiskais lūgums pārcelt lietas Nr.02/ZVZVl89433 izskatīšanu, RPP Ziemeļu pārvaldes SKSN priekšnieks /pers. G/ izskatīja lietu Nr.02/ZVZVl89433 bez Pieteicējas klātbūtnes, ņemot vērā to informāciju, kuru norādīja

cietušais /pers. D/, 26.11.2015. plkst.10.00 ierodoties uz administratīvās pārkāpuma lietas Nr.02/ZVZVl89433 izskatīšanu.

Atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Pieteicējas vaina pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar pieteikumu, kas RPP Ziemeļu pārvaldē reģistrēts 18.10.2015. ar Nr.RPZR-15-653-pi, 21.10.2015. liecinieka liecību, 18.10.2015., 19.10.2015. un 10.11.2015. kompetentās iestādes atzinumiem (pašvaldības policijas darbinieku ziņojumiem).

Izdarot lietderības apsvērumus, nolemts Pieteicēju administratīvi sodīt. Konkrētā soda mērķis ir sodīt, lai Pieteicēja tiktu audzināta likuma ievērošanas garā un tiktu atturēta no tādām darbībām arī nākotnē, kā arī, lai viņa ievērotu valsts un sabiedrības intereses, kas prasa likumu ievērošanu no jebkuras fiziskas un juridiskas personas.

Ņemot vērā iepriekšminēto, un saskaņā ar LAPK 22 .pantu (Administratīvā soda mērķis), LAPK 32.pantu (Vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu), LAPK 33.pantu (Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu), LAPK 34.pantu (Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu), LAPK 167.pantu, 214.[1] pantu (Pašvaldības policija), LAPK 243.pantu (Pierādījumi un pierādīšana). LAPK 244.pantu (Pierādījumu novērtēšana), LAPK 260.pantu (Pie administratīvās atbildības sauktās personas pienākumi un tiesības), LAPK 272.pantu (Apstākļi, kas jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu), LAPK 274.pantu (Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā), LAPK 275.pantu (Lēmuma veidi), LAPK 276.pantu (Lietā pieņemtā lēmuma paziņošana), RPP Ziemeļu pārvaldes SKSN priekšnieks /pers. G/ nolēma saukt pie administratīvās atbildības Pieteicēju pēc LAPK 167.panta un uzlikt naudas sodu EUR 90 apmērā.

Izskatot lietu pēc būtības, saskaņā ar LAPK 286.panta 2. daļu un ņemot vērā Pieteicējas iesniegumā minētos iebildumus, Lēmums ir atstājams negrozīts un Pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Izvērtēti administratīvā pārkāpuma lietā apkopotie materiāli un Sūdzībā sniegtā papildus informācija, kā rezultātā konstatēts:

1.18.10.2015. plkst.22.12 saņemta informācija, ka dzīvoklī Nr.1, /adrese/, skaļi atskaņo mūziku, ar ko traucē mieru.

2.18.10.2015. plkst.22.24 RPP darbinieki ieradās notikumu vietā, kur viņus sagaidīja izsaucējs /pers. D/, kurš paskaidroja, ka dzīvoklī Nr.1, /adrese/, tika skaļi atskaņota mūzika. Mūzikas atskaņošana bija pārtraukta pirms RPP darbinieku ierašanās notikuma vietā.

3.18.10.2015. notikuma vietā no /pers. D/ pieņemts pieteikums par miera traucēšanu, kas RPP Ziemeļu pārvaldē reģistrēts ar Nr.RPZR-15-653-pi. Pieteikumā /pers. D/ lūdza atzīt viņu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

4.19.10.2015. plkst.01.18 saņemta informācija, ka dzīvoklī Nr./adrese/, atskaņo skaļi mūziku, ar ko traucē mieru.

5.19.10.2015. plkst.01.30 RPP darbinieki ieradās notikumu vietā, kur viņus sagaidīja izsaucējs /pers. D/, kurš paskaidroja, ka dzīvoklī Nr./adrese/ tika skaļi atskaņota mūzika. Mūzikas atskaņošana tika pārtraukta pirms RPP darbinieku ierašanās notikuma vietā.

6. 21.10.2015. no /pers. D/ pieņemta liecība.

7. 22.10.2015. pieņemts lēmums Nr.RPZR-15-455-ls atzīt /pers. D/ par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā

8. 10.11.2015. RPP Ziemeļu pārvaldes vecākā inspektore I.Priedīte-Jakovļeva Pieteicējai saskaņā ar LAPK 248.1 pantu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.ZVl89433.

9.10.11.2015. saskaņā ar LAPK 248.1 pantu ierakstītā pasta sūtījumā ar vēstuli Nr.RPZR-15-2618-ap Pieteicējai nosūtīts administratīvā pārkāpuma protokola Nr.ZV 189433 2.eksemplārs.

10.26.11.2015.RPP Ziemeļu pārvaldē saņemts telefona zvans no personas, kura stādījās priekš kā Pieteicējas pārstāvis un informēja, ka Pieteicēja uz lietas izskatīšanu neieradīsies, jo ir slima.

11.26.11.2015.uz administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu ieradās cietušais.

12.26.11.2015.RPP Ziemeļu pārvaldē netika saņemts elektroniskais sūtījumu ar pamatotu lūgumu atlikt administratīvā pārkāpuma lietas Nr.02/ZVZV 189433 izskatīšanu.

13.27.11.2015.attiecībā pret Pieteicēju izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts lēmums Nr.D57/02/ZVl89433 par naudas soda piemērošanu.

Nosakot sodu, ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs un vainas pakāpe, kā arī ievērotas administratīvā pārkāpuma lietvedības un LAPK prasības.

Ņemot vērā konstatēto, RPP Ziemeļu pārvaldes SKSN priekšnieks /pers. G/ 27.11.2015.lēmumā Nr.D57/02/ZV189433 pamatoti secināja, ka Pieteicēja, veica huligāniskās darbības, dzīvoklī Nr./adrese/, skaļi atskaņoja mūziku, tādējādi traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, par ko atbildība paredzēta LAPK 167.pantā.

Izvērtējot lietas materiālus, netika konstatēti materiālo vai procesuālo normu pārkāpumi un neradās šaubas, kuras varētu tulkot par labu Pieteicējai.

Pieteicēja iesniegumā norādījusi, ka izskatot administratīvo pārkāpuma lietu netika ievērotas Administratīvā procesa likuma 10.panta (Tiesiskās paļāvības princips), 60.panta (Liecinieku liecības) 2.daļas nosacījumi. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments judikatūras veidošanas nolūkā obiter dictum ir paudis vairākas atziņas par Administratīvā procesa likuma piemērošanu administratīvo pārkāpumu lietās, kā rezultātā secinājis, ka administratīvo pārkāpumu lietās Administratīvā procesa likuma regulējums ir piemērojams tiktāl, ciktāl speciālās LAPK normas nenosaka citu regulējumu (sal.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-264/2007 9.punkts, 2009.gada 3.marta sprieduma lietā Nr. SKA- 12/09 7.2.apakšpunkts, 2009.gada 26.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-791/2009 12. - 20.punkts). Ņemot vērā iepriekš minēto Pieteicējas argumenti par Administratīvā procesa likuma prasību neievērošanu izskatot administratīvā pārkāpuma lietā RPZR-15-1163-AL netika vērtēti.

Sūdzībā Pieteicēja norāda, ka /pers. D/ liecības nedrīkst ņemt vērā, jo viņš ir ieinteresētā persona, kura ilgstoši ar prettiesiskiem iesniegumiem, apgalvojumiem un metodēm mēģina izlikt no dzīvojamām telpām Pieteicēju. Ņemot vērā to, ka nekustamais īpašums /adrese B/, ir divdzīvokļu savrupmāja, atrast papildus lieciniekus Pieteicējas izdarītajam pārkāpumam nav iespējams.

Sūdzībā Pieteicēja norāda, ka RPP, izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu, nav ņēmusi vērā LAPK 243.panta otrās daļas nosacījumu, ka administratīvā pārkāpuma faktu jākonstatē ar pārkāpumu fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem. LAPK 243.pants (Pierādījumi) redakcijā, kas ir spēkā no 2015.gada 6.jūlija, neuzliek par pienākumu iestādei reģistrēt pierādījumus ar pārkāpumu fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Sūdzībā pieteicēja norāda, ka RPP administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā nav garantējusi viņai Satversmes 104.pantā noteiktās tiesības saņemt atbildi pēc būtības. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā Pieteicēja bija ignorējusi RPP Ziemeļu pārvaldes uzaicinājumus ierasties RPP Ziemeļu pārvaldē paskaidrojuma sniegšanai, kā arī līdz 2015.gada 21.decembrim, kad tika iesniegta sūdzība par RPP Ziemeļu pārvaldes 2015.gada 27.novembra lēmumu Nr.D57/02/ZVl89433, nebija vērsusies ar pieteikumiem RPP Ziemeļu pārvaldē.

Sūdzībā pieteicēja norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notika paviršu un nelikumīgi, tās izskatīšanas laikā nebija saņemta un pārbaudīta virkne būtisku pierādījumu, kā arī netika ievērotas Pieteicējas tiesības un pārkāptas materiālās un administratīvā procesa tiesību normas. Ņemot vērā to, ka šie apgalvojumi ir vispārīgi un sūdzībā nav norādīts kā tie izpaudās, nav iespējams sniegt uz šiem argumentiem motivētu atbildi.

Nolemts RPP Ziemeļu pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas priekšnieka /pers. G/ 27.11.2015. pieņemto lēmumu Nr.D57/02/ZVl89433 uzlikt /pers. A/ naudas sodu EUR 90.

Izklāstīto lēmumu /pers. A/ pārsūdzējusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā. Sūdzībā norādīts sekojošais.

Uzskata lēmumu par nepamatotu un atceļamu pilnā apjomā.

Konstatējot lietas faktiskos apstākļus, policijas darbiniekiem bija saprotams un acīmredzams, ka lietā nav pierādījumu par /pers. A/ vainu.

Lieta izskatīta paviršī, neobjektīvi un nelikumīgi.

Pārbaudes gaitā nebija saņemti un pārbaudīti virkne būtisku pierādījumu, kuri ir svarīgi šīs lietas izlemšana.

Paskaidrojumus rakstīja policijas darbinieki, vadoties tikai no savas apšaubāmās pieredzes. Lēmuma 4 lpp. tieši norādīts: "Mūzikas atskaņošana bija pārtraukta pirms RPP darbinieku ierašanās notikuma vietā" (2.apakšpunkts par 18.10.2015. notikumu), „ Mūzikas atskaņošana bija pārtraukta pirms RPP darbinieku ierašanās notikuma vietā" (5.apakšpunkts par 19.10.2015. notikumu).

Policijas darbinieki neesot ievērojuši /pers. A/ tiesības un pārkāpuši administratīvās un procesuālas tiesību normas.

Absurds esot policijas secinājums, ka /pers. A/ „veica huligāniskās darbības" (lēmuma 5 lpp.). Tam neesot pierādījumu.

Saskaņā ar LAPK 243.panta 2 daļas nosacījumiem faktus konstatē ar „pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem".

Tehniskie līdzekli netika izmantoti. Netika pieaicināti speciālisti. Absurdi ir policijas argumenti: „ ...ļoti skaļi atskaņota mūzika... ", „Policijas darbinieki dzirdēja trokšņus... ". Cik bija decibelu un skaļuma līmenis neviens nezina un policija to nenoskaidroja.

/pers. A/ vaina it kā pieradīta ar personas liecību (ar kuriem ir pastāvīgs konflikts un viņas liecības nevar kalpot, ka pierādījums lietā) un pārējiem lietas materiāliem (lēmuma 2 lpp.).

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatētas lēmumā noradītās LAPK 167. panta pazīmes.

Faktiski Lēmums pamatots tikai ar **ieinteresētas personas – kaimiņa** /pers. D/ paskaidrojumiem un nepatiesiem apsvērumiem.

Galvenais policijas secinājums: „nav iespējams sniegt uz šiem Pieteicējas argumentiem motivētu atbildi. " (Lēmuma 6 lpp.)-

Policijas darbinieki aprobežojās ar vispārīgām frāzēm un faktiski neizskatīja lietu pēc būtības, ar ko pārkāpa personas tiesības uz objektīvu un vispusīgu procesu un tiesības saņemt atbildi pēc būtības, kas garantēts Satversmes 104.pantā.

Šāda policijas darbinieku rīcība liecina par policijas neobjektivitāti. Pieņemtais lēmums ir pretrunā ar cilvēka tiesībām, ētikas un morāles normām, Latvijas Republikas likumdošanai,

Lēmuma motivācija neatbilst ne juridiskai, ne arī cilvēciskai loģikai.

Uzskata, ka faktiem un argumentiem nekāds likumiskais vērtējums nav dots.

Izskatot sūdzību, lūdz ņemt vērā Administratīva procesa likuma 10.p. Tiesiskās paļāvības principu, kas nosaka, ka *privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.*

Saskaņā ar Administratīva procesa Likuma 162.panta 5.daļu: par pierādījumu nevar būt liecinieka liecības, kas pamatotas uzziņām, kuru avots nav zināms.

Pieņemot nolēmumu, tiesai jāņem vērā, ka LAPK 21 .panta paredz atbrīvošanu no administratīvās atbildības par maznozīmīgu pārkāpumu.

Jāņem vērā arī Administratīva procesa likuma 13. un 17.pants.

Vērš tiesas uzmanību uz Augstākās Tiesas Senāta 12.02.2009. spriedumu lietā Nr.SKA-15/2009.

Lūdzu atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 20.01.2016. lēmumu pilnā apjomā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289^{6}. panta 4. daļas nosacījumiem Rīgas pašvaldības policija iesniegusi tiesai rakstveida paskaidrojumus lietā, kuros izklāstīts sekojošais.

Pārkāpuma izdarīšanas brīdī LAPK 167.pants noteica, ka par sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu (sīkais huligānisms), uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz piecsimt euro.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Lai personu sauktu pie atbildības pamatojoties uz LAPK 167.pantu ir jākonstatē, ka persona ir traucējusi sabiedrisko mieru tādā veidā, ka personas darbība izpaužas kā acīmredzama necieņa pret sabiedrību vai bezkaunība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu vai uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu.

LAPK 167.pantā ir paredzēta administratīvā atbildība par sīko huligānismu. Minētā tiesību norma ir ietverta LAPK 13.nodaļā, kurā paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem, kas apdraud sabiedrisko kārtību. Tādējādi gan LAPK 167.panta formulējums, gan tā atrašanās kodeksa 13.nodaļā liecina, ka sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība, bet objektīvā puse - darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu.

Ar LAPK 167.pantu aizsargātās intereses ir sabiedriskais miers un kārtība. Savukārt sabiedriskā kārtība ir tiesību normām un sadzīves noteikumiem atbilstoša kārtība sabiedrībā, kas nodrošina iestāžu, uzņēmumu un organizāciju darbību, cilvēku mierīgu dzīvi, darbu, atpūtu, kā arī īpašuma un citu tiesību un interešu aizsardzību.

Mērķis rupji traucēt sabiedrisko mieru nav huligānisma obligāta pazīme, taču izdarot ar tiešu nodomu huligānisko darbību, persona var gan vēlēties šā mērķa sasniegšanu, gan pieļaut to, gan vispār nepievērst tam uzmanību. Tomēr visos gadījumos jākonstatē, ka persona tieši vēlējusies izdarīt darbības, kas veido huligānisma kā noziedzīga nodarījuma objektīvo pusi.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243 .panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243 .pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.). Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums, Iestādes darbinieku ziņojums un paskaidrojumi.

Iestādes darbinieki, atrodoties /adrese/.namā, Rīgā, konstatēja, ka no Pieteicējas dzīvokļa skanējusi skaļa mūzika, un bija dzirdami sitieni pa sienu vai griestiem. Lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu, ka Iestādes darbinieki būtu snieguši nepatiesu informāciju, par lietas faktiskiem apstākļiem.

Kā arī administratīvā pārkāpuma protokols, kuram *a apriori* ir publiska ticamība, un tos ir iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to

apstiprina.

Lietā nav ziņu par policijas inspektora personisku ieinteresētību pieteicēja sodīšanā. Policijas darbinieks saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punkts nosaka policistu pienākumu novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības. Tādējādi konstatēt administratīvos pārkāpumus ir policijas darbinieka dienesta pienākums. Līdz ar to nav pamata apšaubīt policijas inspektora sniegtās ziņas un iegūtos pierādījumus.

Lai konstatētu LAPK 167.panta pārkāpumu nepieciešams konstatēt, ka ir notikusi sabiedriskā miera un kārtības traucēšana.

Sabiedrisko vietu raksturojoša pamatpazīme ir to pieejamība sabiedrības locekļiem. Līdz ar to par sabiedriskām vietām tiek uzskatītas vietas, kur ļaužu atrašanās iespējama jebkurā gada vai dienas laikā, piemēram, ielas, bulvāri, skvēri, laukumi, stacijas, viesnīcas, kopmītnes, dzīvojamo namu sabiedriskie laukumi, pagalmi, kāpņu telpas.

Bez tam, kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, atbildības noteikšanas par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.pantā minēto pārkāpumu - sīko huligānismu - jēga un mērķis ir sodīt personu par necieņas izrādīšanu pret sabiedrību, traucējot tās mieru un kārtību, tomēr izdarītās darbības pēc to ietekmes pakāpes uz sabiedriskā miera traucēšanu nav tādas, lai veidotu Krimināllikumā paredzētā noziedzīgā nodarījuma - huligānisma - sastāvu. Ievērojot iepriekš teikto (..) nebūtu pamatoti no tiesību normu sistēmas, kā arī jēgas un mērķa viedokļa administratīvo pārkāpumu - sīko huligānismu - nošķirt no noziedzīgā nodarījuma - huligānisma - pēc tādas pazīmes kā pārkāpuma izdarīšanas vieta. Tiesību normas tekstā lietotais jēdziens „sabiedriska vieta" ir tulkojams nevis autonomi, bet gan kopsakarā ar sekām, kurām ir jāiestājas, lai varētu konstatēt sīkā huligānismā ka administratīvā pārkāpumā sastāvu, proti, vai ar tām ir traucēts sabiedriskais miers un kārtība.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Pieteicēja pamatoti tiek saukta pie administratīvās atbildības par sabiedriskā miera un kārtības traucēšana.

Jebkāda veida darbību, kas rada troksni un traucē sabiedrisko kārtību (tātad arī apkārtējo personu mieru, iestāžu un organizāciju normālu darbību), ir noregulēts ar LAPK 167. un 167.[1]panta visaptverošu dažādu veidu trokšņa kontroli.

Izskatāmā lietā Pieteicēja netiek saukta pie administratīvās atbildības par akustisko traukšu robežlielumu pārkāpšanu, bet gan par sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudās, kā skaļas mūzikas atskaņošana.

Sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība, bet objektīvā puse - darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu. Noteiktos apstākļos šādas darbības var būt saistītas ar trokšņošanu. Tādējādi LAPK 167.pantā paredzētā pārkāpuma sastāvu veido skaļas mūzikas atskaņošana traucējot citu personu mieru.

Iestāde pamatojoties uz LAPK 244.panta novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas un nonākusi pie pareiziem secinājumiem.

Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un, lai personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, Pieteicēja saucama pie administratīvās atbildības, piemērojot viņam administratīvo sodu LAPK 167.pantā soda sankcijas ietvaros.

Lūdz tiesu uzskatīt par nepamatotu un noraidīt /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2016.gada 20.janvāra lēmumu .

Pārbaudot lietas materiālus atzīstams, ka Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2016. gada 20. janvāra lēmums Nr.D57/02/ZV189433/1 kā likumīgs un pamatots atstājams spēkā, bet /pers.A/ sūdzība noraidāma.

Tiesa, pamatojoties uz pārbaudītajiem pierādījumiem, pārliecinājusies par /pers. A/ vainu pārkāpumā.

Tiesa pilnībā pievienojas Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2016. gada 20. janvāra lēmumā Nr. D57/02/ZV189433/1 un rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem, tādēļ, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]. panta 3. daļas nosacījumus atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots.

Attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā izvirzītajiem argumentiem, tiesa norāda sekojošo.

/pers. A/ norādījusi, ka lietas izskatīšanas gaitā neesot saņemti un pārbaudīti virkne būtisku pierādījumu.

Tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi atbilst Latvijas APK 243. pantā noteiktajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem ziņas par faktiem var tikt atzītas par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā.

/pers. A/ savā sūdzībā vien norādījusi, ka lietā neparādoties virkne būtisku pierādījumu, tomēr konkrēti nemin nevienu pierādījumu, kādu iestāde lietai nav pievienojusi, bet tāds bijis iestādes rīcībā. Ievērojot teikto, /pers. A/ norāde atzīstama par deklaratīvu paziņojumu, kam nav faktiska apstiprinājuma.

Tiesa nekonstatē lietā Latvijas APK 248[1]. panta, 214[1]. panta 272. panta pārkāpumus, tādēļ /pers. A/ norādi uz lietā it kā pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem atzīst par nepamatotu.

Tiesa atzīst, ka ar pierādījumiem lietā nodibināts, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā izklāstītajos apstākļos izdarījusi Latvijas APK 167. pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu – sīko huligānismu.

Tāpat tiesa secina, ka /pers. A/ izraudzītā aizstāvības taktika vērsta uz izvairīšanos no administratīvā soda, jo savā sūdzībā /pers. A/ lūdz tiesu izvērtēt Latvijas APK 21. panta nosacījumu piemērošanu – atbrīvošanu no administratīvās atbildības par maznozīmīgu pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka konkrētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un /pers. A/ nav atbrīvojama no atbildības, saskaņā ar minēto pantu. Pārkāpums izdarīts, traucējot sabiedrisko mieru un kārtību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, tādēļ atbrīvošana no administratīvās uzvedības par konkrēto pārkāpumu būtu pretrunā Latvijas APK 22. pantā izvirzītajam soda mērķim.

Saskaņā ar Latvijas APK 7. pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Tiesa nekonstatē, ka konkrētajā lietā būtu pieļauti šo principu pārkāpumi.

Ņemot vērā iepriekš teikto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta 2. daļas 1. punktu, 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda:

Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2016. gada 20. janvāra lēmumu Nr.D57/02/ZV189433 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai desmit darba dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2016. gada 2. maijā.

Tiesnese K. Kazārova